

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoP/34/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3715212079
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3715212079.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek JUDr. Stanislavy Markovej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti C. a to Z., nar. XX.XX.XXXX a N., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené opatrovníkom ÚPSVaR Považská Bystrica, pracovisko Púchov, deti rodičov: Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/XX, O., právne zastúpeného JUDr. Zuzanou Tomášovou, AK Železničná 90/12, Považská Bystrica a O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., R. XXXX/XX, v konaní o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 20. januára 2016, č. k. 11P/187/2015-21, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech maloletej N. C., nar. XX.XX.XXXX, **p o t v r d z u j e** .

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, ktorou zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech maloletého Z. C., nar. XX.XX.XXXX, **z r u š u j e** a v tejto časti **v r a c i a** vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech oboch maloletých detí.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že otec sa svojim návrhom domáhal zníženia výživného na maloleté deti a to tak, že žiadal znížiť výživné na mal. Z. zo sumy 170,- eur na sumu 120,- eur mesačne od 1.9.2015 a u mal. N. zo sumy 120,- eur na sumu 40,- eur mesačne od 1.9.2015 (v priebehu konania u maloletej N. upravil návrh tak, že žiadal, aby výživné bolo znížené na sumu 70,- eur) dôvodiac, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane spočívajúcej v tom, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k mal. M., ktorého matka s ním žije v spoločnej domácnosti a ktorá poberá len rodičovský príspevok vo výške 203,20 eur, z ktorého dôvodu nemá dostatok finančných prostriedkov, aby mohol výživné platiť tak, ako bolo pôvodne určené. Matka s návrhom nesúhlasila. Opatrovník žiadal návrh zamietnuť, nakoľko nie je v záujme maloletých detí, aby bolo výživné znížené.

Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že výživné na mal. N. bolo naposledy upravované rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 7P/93/2013-37 zo dňa 18. decembra 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 23. januára 2014 v zmysle ktorého sa otec zaviazal prispievať výživným na mal. N. po 120,- eur mesačne. Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č.k. 3P/79/2014 bolo upravené výživné na mal. Z. a to tak, že otec sa zaviazal prispievať zvýšené výživné na mal. Z. na sumu 170,- eur mesačne od 6.10.2014. V dobe tejto úpravy výživného mal. N. bola žiačkou 4. ročníka ZŠ. Otec pracoval s netto príjmom 881,36 eur. Matka dosahovala príjem 500,- eur mesačne. V dobe poslednej úpravy výživného na mal. Z. súd vychádzal z príjmu otca vo výške 895,32 eur, otcova partnerka (matka

mal. M.) poberala materský príspevok vo výške 523,40 eur. Matka v dobe úpravy výživného mal. Z. podľa potvrdenia zamestnávateľa dosahovala netto príjem 362,99 Eur, ale podľa vlastného vyjadrenia mala za mesiac január príjem 430,-eur. V súčasnej dobe otec naďalej pracuje s priem. netto príjmom 1026,50 eur. Jeho partnerka, poberá rodičovský príspevok 203,- eur. Otec žije v byte, za ktorý platí nájom 253,-eur, inkaso 32,- eur. Platí hypotéky, náklady na telefón, pôžičku 95,-eur. Matka z hľadiska starostlivosti o dcéru musela zmeniť zamestnanie, nemohla pracovať vo viacsennej prevádzke, je zamestnaná vo firme Meriot s.r.o. Košeca, kde dosahuje príjem vo výške 411,- eur. Matka inú vyživovaciu povinnosť nemá. Naďalej žije sama s deťmi v dvojizbovom byte, za ktorý platí 210,- eur. Mal. Z. navštevuje strednú školu v Dubnici n/V, kam dochádza autobusom, s čím má matka náklady 2,- eur denne. Zaujíma sa o počítače, navštevuje rôzne krúžky, ktoré sú však bezplatné. Otec mu nad rámec výživného nič neplatí, ani sa s ním nestretáva. S N. sa tiež stretáva menej, nad rámec výživného jej neprispieva ničím.

Súd prvého stupňa na zistený skutkový stav aplikoval ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, s odkazom na ktoré dospel k záveru, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej podstatnej zmene pomerov na strane otca, ktorá by odôvodňovala novú úpravu výživného. I keď je pravdou, že pri poslednej úprave výživného mala jeho partnerka príjem pozostávajúci z materského príspevku vo výške 523,-eur mesačne pričom v súčasnej dobe poberá len rodičovský príspevok vo výške 203,-eur mesačne, na druhej strane v súčasnej dobe má otec príjem zvýšený na sumu 1.026,- eur netto, naviac deti sú staršie, nastúpili do vyšších ročníkov škôl, teda naopak na strane detí došlo k zmene pomerov, ktoré samotné by odôvodňovali novú úpravu výživného. Z týchto dôvodov návrh otca ako neodôvodnený zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne a navrhoval odvolaciemu súdu jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O.s.p. spočívajúce v tom, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nespochyboval, že deti, vo vzťahu ku ktorým sa domáha zníženia výživného, sú fyzicky staršie, to však nie je jediným kritériom pri posudzovaní určenia výšky výživného, keďže ďalším kritériom sú tiež osobné a majetkové pomery povinného rodiča, kde práve na jeho strane došlo k ich zmene, keďže má vyživovaciu povinnosť k mal. M., nar. XX.XX.XXXX, s ktorým žije v spoločnej domácnosti, o ktorého sa osobne stará a ktorý, ako bolo preukázané, má vážne zdravotné gastroenterologické problémy, vyžadujúce si zvýšenie nákladov na zabezpečenie jeho potrieb. Uvedené skutočnosti naviac nemohli byť brané do úvahy v čase, kedy sa rozhodovalo o vyživovacej povinnosti v prospech mal. N., keďže výživné vo vzťahu k nej bolo upravované v roku 2013, teda skôr, ako sa maloletý M. narodil. Ďalšiu zmenu pomerov aj vo vzťahu k Z. videl v tom, že v čase narodenia mal. M. a uzatvorenia dohody o výške výživného v jeho prospech, poberala otcova partnerka materskú dávku vo výške 532,- eur, pričom v čase podania návrhu na zníženie výživného a rozhodovania súdu prvého stupňa bol jej príjem o polovicu nižší, pričom rovnako ako maloletý Z. aj N., aj maloletý M. je fyzicky starší a jeho zdravotný stav sa zhoršil. Určené výživné na maloleté deti predstavuje takmer tretinu príjmu otca, z ktorého dôvodu toto nemôže bez ohrozenia zabezpečenia výživy svojho ďalšieho dieťaťa, vzhľadom na pokles príjmu svojej partnerky platiť. K zmene pomerov došlo aj na strane mal. Z., ktorý v čase posledného rozhodovania o vyživovacej povinnosti navštevoval strednú školu v Trenčíne, býval na internáte, kde mal náklady na ubytovanie 27,- eur mesačne a náklady na stravu. Toho času mal. Z. zmenil školu, študuje v Dubnici nad Váhom, kde denne dochádza, stravuje sa doma, cestovné má zdarma, takže minimálne výdavky na jeho štúdium poklesli o sumu, ktorá bola vynakladaná na bývanie na internáte. Napriek tomu, že o otcovstve k mal. Z. pochyboval od počiatku, vždy si vo vzťahu k nemu plnil rodičovské práva aj povinnosti. V konaní vedenom pred OS Považská Bystrica pod č. k. 11P/65/2012 sa domáhal zapretia otcovstva vo vzťahu k tomuto dieťaťu, pričom rozsudkom zo dňa 13.08.2012 bolo určené, že nie je otcom mal. Z., ktorý rozsudok v odvolacom konaní však bol zmenený tak, že jeho návrh bol zamietnutý a až v dôsledku dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo dňa 28.01.2016, č. k. 5Cdo 459/2013-133 rozhodol tak, že rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Je si vedomý toho, že je doposiaľ právnym otcom maloletého Z., nie je však jeho biologickým otcom a i keď berie do úvahy, že vzniknutá situácia nie je zapríčinená samotným dieťaťom, z ktorého dôvodu súhlasil v minulosti aj so zvýšením výživného, bol nútený v dôsledku poklesu príjmu svojej partnerky, čím sa dostal do finančnej tiesne, nútený domáhať sa zníženia vyživovacej povinnosti. Poukázal na svoje pravidelné náklady v celkovej výške 415,20 eur, pozostávajúce z mesačného predpisu za byt 253,90 eur, poplatku za smeti 10,- eur, inkasa 32,- eur, poplatku za telefón 20,- a splátky úveru vo výške 99,30 eur. Po

pripočítaní určenej mu vyživovacej povinnosti v prospech detí mu zostáva na zabezpečenie stravy a ošatenia jeho rodiny suma cca 200,- eur mesačne.

Matka nevyužila svoje zákonné právo vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že doporučuje výživné upraviť v záujme maloletých detí, na základe ich potrieb, s prihliadnutím na majetkové a zárobkové možnosti obidvoch rodičov, poukazujúc na zmenu pomerov na strane oboch detí, ktoré sú staršie, vyspelejšie a tiež na strane otca, ktorému pribudla vyživovacia povinnosť k maloletému M. C. a k jeho partnerke, matke maloletého M., ktorá je poberateľkou rodičovského príspevku.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdiť v časti, ktorou zamietol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech mal. N. a v zamietajúcej časti týkajúcej sa vyživovacej povinnosti v prospech mal. Z., za použ. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušiť a v tejto časti vrátiť v zmysle ods. 2 cit. ust. súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Napadnutým rozhodnutím, súd prvého stupňa zamietol návrh otca na zníženie jeho vyživovacej povinnosti k mal. deťom s odôvodnením, že zmena pomerov na jeho strane, za súčasného zistenia zmeny pomerov na strane mal. detí, neodôvodňuje otcom požadovanú zmenu v podobe zníženia výživného.

Otec vo svojom odvolaní vychádzajúc z jeho obsahu namieta správnosť skutkových zistení plynúcich podľa neho z nedostatočne vykonaného dokazovania a s tým súvisiace nesprávne posúdenie veci, čím uplatňuje dôvody na odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a tiež existenciu tzv. inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. (súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkov logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

Za dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. sa podľa súdnej praxe považuje nesprávne právne posúdenie veci, ktorým je mylná aplikácia a výklad právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti, vzťahujúce sa k vyživovacej povinnosti v prospech mal. N., preskúmaním veci, odvolací súd dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

Rodičovské práva a povinnosti majú rodičia vo vzťahu k maloletému dieťaťu a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia dieťaťa manželmi, alebo nie. Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa a správa majetku maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1 písm. a/, b/, c/ zák. č. 36/2005 Z.z. v platnom znení ďalej "Zákon o rodine"). Rodičovské práva a povinnosti majú teda obaja rodičia a pri ich výkone, sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 2 Zákona o rodine).

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z

rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, alebo tiež poskytovaním vecných plnení, napríklad zakupovaním stravy, nákupom ošatenia, zabezpečením zdravotnej starostlivosti a podobne. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, je vyhodnotenie nákladov na pokrytie odôvodnených potrieb dieťa. Náklady na dieťa predstavujú všetky náklady, potrebné na uspokojenie jeho potrieb. Medzi tie základné patrí bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby a drogéria, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, preprava dieťaťa, poplatky za záujmovú činnosť, prípadne primerané náklady na mobilný telefón. Iba základné bežné potreby dieťaťa pokrýva vyživovacia povinnosť rodičov len v tom prípade, ak sú možnosti a schopnosti rodičov slabé, alebo objektívne obmedzené a nedovoľujú poskytnúť dieťaťu viac. Cieľom ust. § 62, ods. 5 Zák. o rodine je zvyšovať plynule mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že potreby rodiča môžu byť uspokojené až následne, keď si rodič zodpovedajúcim spôsobom splní svoju vyživovaciu povinnosť. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča, alebo potreby iné.

Priznané výživné v prípade, ak sa zmenia pomery, možno vychádzajúc z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí, v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečovanie ich odôvodnených potrieb, ako aj na strane rodičov a to zvýšením, alebo znížením príjmu, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane či už rodičov, alebo dieťaťa došlo.

Súdna prax, výkladom ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, považuje za zmenu pomerov na strane oprávneného dieťaťa, výraznú zmenu vo výške jeho nákladov na základné životné potreby (bývanie, strava, ošatenie), ale aj zmenu vo výške nákladov na uspokojovanie sociálnych potrieb dieťaťa - vzdelávania, kultúrne a športové aktivity, závislé od veku dieťaťa, ale aj náklady na zdravotný stav dieťaťa. Uvedené náklady na uspokojovanie potrieb dieťaťa, má pokrývať výživné od rodičov, keďže dieťa si ich samé nemôže zabezpečiť, nie je totiž schopné samé sa živiť. Náklady na potreby dieťaťa, uspokojujú obaja rodičia a to podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Súd zohľadňuje pri posudzovaní výživného, aj výkon osobnej starostlivosti o dieťa, ktorým sa kompenzuje výživné vo finančnom vyjadrení.

Zmena pomerov, môže nastať aj na strane rodičov maloletého dieťaťa. Môže to byť vznik, alebo zánik ďalšej vyživovacej povinnosti, zmena v ich majetkových a príjmových pomeroch, prípadne zmena v ich nevyhnutných výdavkoch a podobne. Pri určení výživného, resp. jeho zvýšení, alebo znížení, teda zmene, prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Odvolací súd preskúmal zmenu pomerov na strane tak mal. detí, ako aj oboch rodičov vo vzťahu k súdom naposledy upravenej vyživovacej povinnosti z hľadiska vyššie uvedených určujúcich zákonných kritérií a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti, vzťahujúcej sa k vyživovacej povinnosti otca v prospech mal. N., ktorej zníženia sa tento domáhal je vecne správny a odvolanie otca vo vzťahu k nemu nie je spôsobilé privodiť v prospech neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

V preskúmvanej veci, ako vyplynulo z obsahu spisového materiálu a vykonaného dokazovania niet sporu o tom, že od doby poslednej úpravy výživného vo vzťahu k maloletej N. (rozsudkom Okresného

súdu Považská Bystrica pod č. k. 7P/93/2013-37 zo dňa 18.12.2013, ktorým sa otec zaviazal prispievať na túto sumou 120,- eur mesačne) došlo, avšak nielen na strane otca maloletého dieťaťa k zmene pomerov. Je pravdou, že v tom čase otec mal vyživovaciu povinnosť len k maloletému Z., pretože ako uvádza správne otec v odvolaní, maloletý M. sa narodil až následne a to dňa XX.XX.XXXX, z čoho vyplýva, že v tom čase nemal ešte vyživovaciu povinnosť ani vo vzťahu k jeho matke, ktorá za otca svojho dieťaťa ani v súčasnosti nie je vydatá. Porovnávajúc tak zmenu pomerov vo vzťahu k vyživovacej povinnosti v prospech mal. N. je pravdou, že otcovi od doby poslednej úpravy výživného pribudli dve vyživovacie povinnosti (k nevydatej matke jeho dieťaťa, ktorá je však v zmysle § 74 ods. 1 Zákona o rodine časovo ohraničená obdobím najviac dvoch rokov počínajúc najneskoršie dňom pôrodu dieťaťa, pričom na rozdiel od vyživovacej povinnosti k deťom táto je limitovaná z hľadiska jej rozsahu len „primeraným príspevkom na výživu“ a tiež vo vzťahu k maloletému M. samotnému, ktorý sa narodil dňa XX.XX.XXXX). Ako však správne uviedol vo svojom rozhodnutí tiež prvostupňový súd, uvedenú zmenu pomerov nemožno posudzovať izolovane bez toho, aby sa súd nezaoberal aj ďalšími skutočnosťami, spôsobilými k posúdeniu dôvodnosti jeho návrhu. Takto na strane otca bola zistená tiež ďalšia zmena pomerov, na ktorú nemožno neprihliadnuť, spočívajúca v zvýšení jeho príjmu z pôvodných 881,36 eur na súčasných 1.026,50 eur, čo je nárast o 145,14 eur, pričom naopak na strane matky došlo v dôsledku zmeny zamestnania vynútenej starostlivosťou o mal. N., na ktorej sa otec prakticky nepodieľa k poklesu príjmu z pôvodných 500,- eur na súčasných 411,- eur, teda jej príjem je nižší o 89,- eur, čo s prihliadnutím na skutočnosť, že celkový príjem otca je v porovnaní s príjmom matky niekoľkonásobne vyšší, predstavuje samo osebe tak zásadnú zmenu pomerov na jej strane vo vzťahu k jej možnostiam zabezpečiť odôvodnené potreby mal. N., že o redukcii výživného vo vzťahu k tomuto dieťaťu zo strany otca nie je udržateľné vôbec uvažovať. Navyiac výživné zo strany matky je kompenzované osobnou starostlivosťou o dieťa, z čoho vyplýva, že túto v rozsahu primeranom jeho príjmu musí suplovať otec dieťaťa. Nemožno tiež opomenúť, že k zmene pomerov došlo tiež na strane samotnej maloletej N., keďže od doby poslednej úpravy výživného prešli viac ako dva roky, táto je staršia, vyspelejšia, začala navštevovať druhý stupeň základnej školy, s čím nepochybne je spojený nárast nákladov na zabezpečenie jej odôvodnených potrieb. Odvolací súd nespochybňuje, že náklady otca v dôsledku zvýšenia počtu jeho vyživovacích povinností vzrástli. Je potrebné si však na jeho strane uvedomiť, že finančné pokrytie jeho vyživovacích povinností, musí korešpondovať so zákonnými kritériami pre jednotlivé druhy týchto vyživovacích povinností určujúcich. Medzi odôvodnené potreby osôb oprávnených z vyživovacej povinnosti nepochybne patria aj náklady na bývanie. Keďže tak maloletý M., ako aj jeho matka, žijú s otcom dieťaťa v spoločnej domácnosti, pričom výlučne on sám, ako uvádzal v priebehu prvostupňového aj odvolacieho konania, hradí všetky náklady na bývanie v celkovej výške 295,90 eur (mesačný predpis, poplatok za smeti a inkaso), ktoré náklady v alikvotnom rozpočítaní na tri spolužijúce osoby (mal. M., jeho matka a otec) predstavujú na každého z nich sumu cca 100,- eur mesačne, už týmto spôsobom na ich výživu prispieva čiastkou, ktorá vo vzťahu k maloletému M. je len o málo nižšia, ako výživné, ktoré mu bolo určené a ktoré poukazuje v prospech maloletej N. napriek tomu, že táto je od mal. M. o 11 rokov staršia, navštevuje druhý stupeň základnej školy, so svojim otcom nežije v spoločnej domácnosti a otec jej okrem výživného ničím neprispieva. Maloletému M. okrem jeho podielu na nákladoch spojených s bývaním navyiac ako uvádzal (spolu)hradí tiež stravu a ošatenie. Pokiaľ je v možnostiach otca sa týmto rozsahom podieľať na jeho ďalších dvoch vyživovacích povinnostiach (pričom u mal. M. je vzhľadom na vek a s tým spojené potreby odôvodnený záver o nižšej miere nákladov na ich zabezpečenie a v prípade jeho matky ktorá má príjem zo sociálneho zabezpečenia prichádza do úvahy odôvodnene poskytovať len primeraný príspevok na zabezpečenie jej výživy, niet žiadneho udržateľného dôvodu, vezmúc do úvahy tiež výšku príjmu otca, pre ktorý by malo dôjsť k redukcii jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k dieťaťu, ktoré naopak v dôsledku plynutia času potrebuje viac na zabezpečenie svojich odôvodnených potrieb a ktoré jednoznačne nie je možné pokryť z príjmu matky, vzhľadom na jeho výšku. Skutočnosti týkajúce sa ním tvrdených zvýšených nákladov na zabezpečenie starostlivosti o mal. M. z dôvodu jeho zdravotných ťažkostí otec nielenže nepreukázal, ale tieto skutkové tvrdenia produkoval až v odvolacom konaní (napriek tomu, že uvádzal ich preukázanie). Pokiaľ otec poukazoval v odvolaní na svoje finančné zaťaženie z titulu platby úverov, či pôžičiek, tieto jednak v konaní dostatočne neidentifikoval pokiaľ ide o ich celkovú výšku, dôvod zaťaženia a mesačné splátky a jednak tieto v konečnom dôsledku nie je možné ani zohľadniť, pretože akékoľvek iné výdavky povinného rodiča, nemajú prioritu pred plnením si jeho zákonnej vyživovacej povinnosti. Z uvedených dôvodov preto vychádzajúc z rozhodných určujúcich zákonných kritérií odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa posúdil správne, keď návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti v prospech maloletej N. ako nedôvodný zamietol.

Dôvodom, pre ktorý bolo potrebné zrušiť rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti vzťahujúcej sa k vyživovacej povinnosti k mal. Z., spočíva v odvolacom konaní zistenej novej skutočnosti, ktorá súdu prvého stupňa v čase jeho rozhodovania známa nebola a ktorá má zásadný dopad na samotnú existenciu vyživovacej povinnosti vo vzťahu k tomuto mal. dieťaťu.

Odvolací súd totiž z úradnej činnosti zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 13. augusta 2012, č. k. 11P/65/2012-27 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Trenčín zo dňa 7. apríla 2016, č. k. 4CoP/12/2012-153 bolo určené, že Z. C. nie je otcom maloletého Z. C.. Právoplatnosťou uvedeného rozhodnutia dochádza k zániku dovtedajších rodinnoprávných vzťahov a týmto momentom je tiež ohraničená samotná existencia povinnosti platiť výživné či už v pôvodnej, či zmenenej výške zo strany osoby, ktorá bola dovtedy z vyživovacej povinnosti povinnou a otcovstvo ktorej bolo zapreté, čo sa nevyhnutne aj bez návrhu, keďže ide o konanie uvedené v ust. § 81 ods. 1 O.s.p. musí premietnuť z hľadiska vecnej správnosti do samotného rozhodnutia, keďže sa zásadne zmenili skutkové okolnosti, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa. Návrh rodiča na zmenu vyživovacej povinnosti, totiž zahŕňa nielen jej zníženie, či zvýšenie, ale tiež je povinnosťou súdu z hľadiska jeho dôvodnosti skúmať, či nedošlo k zmene pomerov odôvodňujúcej prípadné zrušenie vyživovacej povinnosti.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v jeho zamietajúcej časti, vzťahujúcej sa k mal. N. ako vecne správny za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil a v jeho zostávajúcej časti vzťahujúcej sa k mal. Z. za použ. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a v tejto časti vrátil za použ. ods. 2 cit. ust. súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci, bude pripojiť si spis OS Považská Bystrica č.k. 11P/65/2012, oboznámiť sa s jeho obsahom a zistiť, kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie súdu o zapretí otcovstva, s poukazom na zmenu okolností z uvedeného rozhodnutia plynúcich vec opätovne prejednať, pričom sa bude zaoberať argumentmi a ďalšími príp. návrhmi účastníkov konania a s prihliadnutím na novú v konaní zistenú skutočnosť vo veci v súlade so záujmom mal. dieťaťa v potrebnom rozsahu opätovne rozhodne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .